

Salonsaaren kalliometsät

Eteläisen Päijänteen suurin saari, Salonsaari on monipuolinen alue, jossa on tarjolla karujen ja rehevien järvenlahtien lisäksi hienoja metsiä. Saaren luoteisosan jylhä kalliometsäalue on säästynyt mittavilta hakkuilta. Se on linnustoltaan saaren edustavin metsäkohde, mutta näkemisen arvoinen myös maisemiensa vuoksi.

Salonsaaren luoteisosan kallioalue kohoaa enimmillään yli 60 metrin korkeuteen Päijänteen pinnan tasosta. Maasto on kumpareista ja alueella on lukuisia mannerjään pyöreäksi hiomia kallioita ja monia suuria siirtolohkareita. Kallioalueiden välissä on notkelmia, jotka ovat ajan myötä soistuneet. Metsät ovat pääosin mäntyvaltaisia kuivia kankaita. Poikkeuksen tekevät purovarsien rehevät tervalepikot sekä rantalehdot ja kosteimpien paikkojen kuusikot. Harjusoravyöhyke kiertää kallioaluetta lähempänä rantoja. Rannalla on useita loma-asuntoja, mutta myös rakentamattomia osuuksia.

Kalliometsäalueen länsipuolella maaperä on metsänkasvulle hyvää moreenia. Näillä paikoin on tehty laajoja avohakkuita. Hyväkasvuista, maisemaltaan hienoa aluetta on säilynyt lähes 200 hehtaarin verran.

Merkittävä osa kallioalueesta ja purovarsien metsistä on rauhoitettu luonnonsuojelualueiksi.

Linnusto

Kalliomänniköiden lintulajisto on tyypillisesti niukka, niin myös Salonsaarella. Toki kulorastaiden, metsäkivisten ja tiaisten laulu, tikkojen rummutukset, pyiden ohuet vihellykset tai metson kohtaaminen ovat kulkijalle mieleen. Kevät ja alkukesä ovat kalliometsissä antoisinta aikaa.

Purovarsilehtojen lajisto on huomattavasti runsaampi. Peukaloisten, tiltalttien ja sirttäjien konsertin keskeltä erottuvat joskus pikkusiepon ja idänuunilinnunkin säkeet. Pesimäaikaan hiljainen pohjantikka kuuluu myös alueen linnustoon, samoin harmaapäätikka. Salonsaari on hyvä paikka myös harvinaistuneen kuhankeittäjän etsimiseen. Rantakoivikot ovat lajin mieleen, joten sitä kannattaa kuulostella muualtakin kuin parhailta metsäalueilta.

Saapumisohje ja retkeily

Salonsaarentielle käännyttään Vääksyn ja Vesivehmaan väliseltä Anianpellontieltä (313). Tienhaara on viitoitettu. Matkaa Vääkystä kertyy 4 km. Salonsaa-

PK

rentietä jatketaan kylän keskusta 4,5 km. Peltoalueiden ympäröimän Salon kylän kohdalta käännetään vasemmalle Huhdintielle. Kilometrin päässä pellonreunassa käännetään Säynätlahdentielle. Puoli kilometriä myöhemmin on risteys oikealle, joka vie metsästysmajalle. Majalla on pysäköintipaikka ja viitoitukset metsäaluetta kiertävälle polulle. Toinen pysäköintipaikka on Säynätlahdentien varressa. Myös sieltä on viitoitus metsäalueelle.

Kalliometsissä kulkeminen on helppoa, sillä alueella on viitoitettu luontopolku. Maaston kulumisen estämiseksi, häirinnän välttämiseksi ja suojelealueen sääntöjenkin vuoksi polkua pitää käyttää. Säynätlahdentieltä näkee hienon Hepo-ojan lehdon, jossa lajimäärä on suuri.

Rantametsät ovat suurimmaksi osaksi mökkintontteja. Salonsaaren hienoimmat ranta- ja rinnelehdot ovat kalliometsäalueen luoteispuolella valtion maalla Rismalahden ympäristössä. Sinne pääsee Huhdintietä pitkin. Matkaa Salon kylältä kertyy noin 5 km.

TYYPPILAJIT Metso, pohjantikka, harmaapäätikka, kuhankeitäjä, pikkusieppo, puukiipijä, idänuunilintu, sirittäjä

MUITA LAJEJA Teeri, pyy, sääksi, viirupöllö, varpuspöllö, lehtopöllö, palokärki, valkoselkätikka, pikkutikka, peukaloinen, mustapääkerttu

Autopaikkoja

Metsästysmaja (polkuviitoitus) N 6786666 E 424032 ja N 61° 12,420' E 25°35,167'

Säynätlahdentie (polkuviitoitus) N 6786345 E 424750 ja N 61° 12,256' E 25°35,977'

Rismalahti N 6787680 E 423530 ja N 61° 12,960' E 25°34,583'